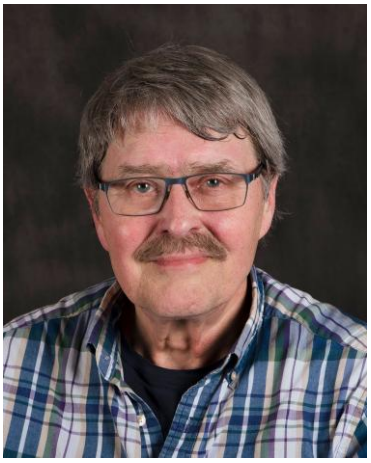
In memoriam Bert Siebelt,

Op 19 juni 2026 overleed onze percussionist Bert Siebelt. Windkracht Vier moest definitief afscheid namen van een man die onlosmakelijk met het koor was verbonden.

Al vanaf 2012 voer hij mee over onze woelige wateren, soms in een briesje en soms in een flinke storm.

Voor Bert had de percussie slechts één groot doel: zijn spel moest het koor versterken. Hij hoefde niet te shinen, maar het koor moest dat.
Al zijn percussiearbeid stond in dat teken. Of hij nu het ritme aangaf op de cajon of hij met zijn vegertjes wat jazzie geluiden maakte, of hij op zijn snaredrum of bongo's wat extra accenten aanbracht, alles was gericht op kwaliteit en kwaliteitsverbetering van het koor en de gezongen liederen.

Bert was al geruime tijd ziek, maar nooit hoorde je een klacht of zegde hij af voor de repetitie. Hij was er altijd met zijn vaak wat verstilde humor.

Lang repeteerden we in de Ontmoetingskerk, waar voorafgaand aan iedere repetitie de tjokvolle Citroen Picasso werd uitgeladen en het instrumentarium volgens een vast stramien werd opgesteld. Na de repetitie ging alles weer mee naar huis. Na verloop van tijd werd het toch gemakkelijker dat de spullen in de Ontmoetingskerk bleven, maar Bert was hier niet echt gelukkig mee. Hij was zó zuinig op zijn instrumenten en was bang dat er iets mee zou gebeuren.

Na de Ontmoetingskerk repeteerden we in het Groot Arsenaal en werd, na een flinke zoektocht, een flightcase aangeschaft. Bert paste deze zelf aan, zodat hier alle instrumenten in konden. Hierdoor kreeg Bert wat meer rust, want fysiek ging het steeds moeizamer.

Als hij korte stukjes liep, gebruikte hij een wandelstok, maar al snel werden dit er twee, tot ook dat niet meer ging. Intussen gingen zijn behandelingen door en hij dacht zelf, zo positief als hij was, dat ze alle wel zouden leiden tot een verbetering van zijn gezondheid, maar tot ieders spijt was dat slechts kortstondig het geval en konden ze het proces dat woekerde in zijn lichaam niet stoppen.

Regelmatig hadden we gesprekken over de toekomst, maar het spelen was zijn lust en leven en tijdens zijn spel vergat hij alle problemen, dus aan stoppen dacht hij zeker niet.
De realiteit haalde hem echter in. De pijn werd te hevig en hij moest noodzakelijkerwijs stoppen met spelen. Ook toen nog bleef hij vol goede moed, maar de pijn bleef en toen hij tenslotte in het ziekenhuis belandde en vervolgens werd opgenomen in het hospice betekende dat het absolute einde van zijn carrière als onze percussionist.

Vele weken in het hospice volgden. Bij ieder bezoek veerde hij op, gingen zijn ogen glinsteren en zagen we weer even de oude Bert.

Op 21 juni kregen we het onvermijdelijke bericht dat hij hier, omringd door zijn geliefden, voorgoed was ingeslapen.

We missen hem enorm, maar in ieder lied herinneren we hem en gedenken hem met liefde en trots en is hij een beetje bij ons.

Zijn dochters hebben ter nagedachtenis het gehele instrumentarium van Bert aan Windkracht Vier in bruikleen gegeven tot het moment dat Windkracht Vier ophoudt te bestaan.
Wij zijn hen hier zeer erkentelijk voor en zullen dit met dezelfde zuinigheid gebruiken, zoals Bert dit altijd deed.

Bestuur Zang- en Muziekgroep Windkracht Vier